

af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (C. Nimestad), vil tillade mig indstændigt at anbefale Ændringsforslaget fremfor Underændringsforslaget.

Jeg kan naturligviis ikke nægte, at det maaskee seer lidt besynderligt ud, at Secundanterne skulle straffes, ikke for det, som de selv gjøre, men for det, Duellanterne gjøre, men jeg troer, at, naar man fastsætter det saaledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (C. Nimestad) foreslaaer, at Secundanterne kun skulle straffes, naar de have været vidende om, at Duellen skulde fortsættes, indtil den medførte Døden, eller de overtræde de Pligter, der ifølge Vedtægt eller Aftale paahvile dem, saa rammer man ikke Alt, hvad der bør straffes. Naar der siges: „overtræde de Pligter, der ifølge Vedtægt eller Aftale paahvile dem“, kan dette naturligviis kun forstaaes om den almindelige Duellvedtægt, men der er andre Pligter, som kunne paahvile Secundanterne, og som der er blevet gjort opmærksom paa et Par Gange i nærværende Møde, idet det nemlig er Secundanternes Pligt at virke til en Forsoning mellem de to stridende Parter. Dersom de istedet derfor virke opæggende og ophidsende, fortjene de naturligviis Straf, og der er kun Spørgsmaal om, hvorledes man rammer en saadan Udsærd. Denne Udsærd bliver neppe fuldstændig, men, som det forekommer mig, dog nogenlunde rammet derved, at man siger, at, naar Duellen medfører en betydelig Legemsbestadigelse, skulle de have Straf. Denne Risiko vil dog vistnok bidrage til at forhindre dem fra at virke opæggende og ophidsende, og derfor vil jeg anbefale at foretrække Ændringsforslaget for Underændringsforslaget. Maatte jeg endnu kun gjøre en Bemærkning til § 216, skjøndt det forekommer mig, at den høitærede Justitsminister og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds fuldstændigt have gjendrevet Alt, hvad de ærede Forslagsstillere have anført til Fordeel for det af dem stillede Forslag. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det visse ikke har været den Hensigt, som den ærede Ordsfører for Forslagsstillerne, Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) har havt, at de, som forstaae at udtrykke deres Fornærmelser saaledes, at de

ikke kunne rammes af Loven, skulle blive frie for Straf i Modsetning til dem, der ikke forstaae det, men jeg har ingen Tvivl om, at dette vilde blive Følgen deraf, og det er netop det, der vil bevæge mig til paa det Bestemteste at anbefale det høie Thing at stemme mod dette Ændringsforslag. Det dreier sig jo væsentligt om Fornærmelser paa Tryk, og det er jo ganske vist, at saadanne Fornærmelser ikke blot fremkomme fra dem, der have Bane til at skrive i Bladene, fra Redacteurerne selv, for hvem det maaskee kan blive et Studium, som kan udvikles meer eller mindre, at sige Folk Ubehageligheder paa en saadan Maade, at Loven ikke kan ramme dem, men Fornærmelser paa Tryk kunne meget ofte fremføres af Folk, der aldrig før have ladet Noget trykke og daarligt forstaae at vælge deres Ord. At en saadan Mand forløber sig ved denne Leilighed, er meget naturligt, og, om det end for tjener en Nødselse, synes det dog, at der kan være ubsthyllende Momenter, som maatte fritage Vedkommende for en altfor haard Straf. Det kan være, at en Almuesmand føler sig fornærmet af Byfogden eller Birkedommeren og paa flere Maader har søgt at gjøre sin Ret gjældende overfor ham, det kan være, at han virkelig har Noget at beklage sig over, skjøndt ikke saa Meget, som han troer. Naar han nu i sin Hidsigthed udtaler sig paa en uilbørlig Maade om vedkommende Embedsmand, og gjør dette paa Tryk, indfører det i en Avis, siger Bestemmelsen, at han, skjøndt han er bleven irriteret til Fornærmelsen, skal straffes med idetmindste 3 Maaneders simpelt Fængsel. Dette forekommer mig for haardt, det forekommer mig, at en Bøde paa 100 Rd. for en saadan Mand maa være Straf nok.

J. A. Hansen: Jeg har ikke til 3die Behandling stillet noget Ændringsforslag, fordi det forekom mig at fremgaae af det ærede Things Afstemning ved 2den Behandling, at man ønskede saa saa Forandringer som muligt og ønskede saa hurtigt som muligt at blive færdig med Lovn. Jeg vilde derfor heller ikke have taget Ordet under denne Behandling, naar det ikke var for med et Par Ord at omtale det Forslag, der gaaer ud paa i § 233